

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

УДК 343.54:343.163

<https://doi.org/10.31548/law2021.04.016>

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ ОРГАНАМИ ПРОКУРАТУРИ

О.С. ЯРА, доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного та фінансового права,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: olenas.yara@gmail.com

Н.А. СТАСЮК, аспірант
кафедри адміністративного та фінансового права,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: stasuknadia24@gmail.com

Анотація. В реаліях сьогодення питання протидії та запобіганню домашньому насильству має вкрай важливе значення, оскільки велика кількість жінок та дітей стають жертвами такого насильства, хоча трапляються випадки домашнього насильства і щодо чоловіків. У даній роботі було розглянуто питання щодо проблематики ролі органів прокуратури в запобіганні та протидії домашньому насильству. Також досліджено проблеми законодавчого врегулювання прокурорської діяльності в системі запобігання та протидії домашньому насильству. В процесі написання роботи було застосовано метод аналізу та синтезу, емпіричний метод та метод порівняння. І, дійсно, вірно підмічено в темі цієї статті, що це є все ж таки проблемою. В першу чергу через те, що нормами діючого законодавства чітко не врегульовано якими ж діями прокурори можуть запобігати чи протидіяти домашньому насильству, адже в їх повноваження входить безпосередньо процесуальний супровід таких кримінальних справ, тобто після того як таке насильство вже відбулось.

На нашу думку, щоб органи прокуратури могли ефективно запобігати та протидіяти домашньому насильству пропонуємо внести зміни у статтю 131-1 Конституції України, яка визначає функції прокуратури в цілому, та прокурора зокрема. Доцільним вбачається доповнити цю статтю частиною, яка б надавала право органам прокуратури здійснювати превентивні заходи щодо запобігання та протидії домашньому насильству. Дослідження, проведені в да-

ній роботі, можуть лягати в основу законотворчої діяльності при прийнятті змін до законодавчих актів, які регулюють правовідносини в сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Ключові слова: орган прокуратури, прокурор, прокуратура, домашнє насильство, насильство проти жінок, насильство проти дітей, запобігання насильству, протидія насильству

Актуальність.

З огляду на те, яку шкоду завдає домашнє насильство суспільству в цілому ця тема є досить актуальною в реаліях сьогодення, оскільки на даний час функції прокуратури як органу який повинен запобігати та протидіяти домашньому насильству чинним законодавством мало врегульовано.

На нашу думку це в першу чергу пов'язано з тим, що основними функціями прокуратури є підтримання публічного обвинувачення в суді та процесуальне керівництво органів дізнання і слідства.

Однак цей напрямок роботи все ж таки є актуальним, оскільки найбільш вразливими категоріями є жінки та діти. Підвищений ризик мають також особи з інвалідністю, люди похилого віку, внутрішньо переміщені особи, жінки із сільської місцевості.

Саме тому, для реалізації державної політики у сфері протидії домашнього насильства 7 грудня 2017 р. за № 2229-VIII було прийнято Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству (далі – Закон), який визначає організаційно-правові засади запобігання та протидії домашньому насильству, основні напрями реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спрямовані на захист прав та інтересів осіб, які постраждали від такого насильства.

Даний Закон було прийнято для ефективного механізму протидії всім формам домашнього насильства забезпечення гендерної рівності. Згідно із зазначеним нормативно-правовим актом прокуратура належить до числа суб'єктів, що здійснюють заходи із запобігання та протидії домашньому насильству.

Відтак, актуальним є з'ясування ролі прокуратури у запобіганні та протидії домашньому насильству, а також визначення її обов'язків та повноважень в цьому напрямі діяльності.

У зв'язку із криміналізацією домашнього насильства та прийняттям Закону щодо запобігання йому і протидії виникла потреба в науковому дослідженні деяких аспектів цієї проблеми.

Мета статті полягає у визначенні ролі прокуратури в запобіганні та протидії домашньому насильству, що передбачає аналіз змісту її обов'язків і повноважень на цьому напрямі діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Домашнє насильство було темою наукових досліджень таких учених, як А. Байда, А. Галай, В. Галай, Л. Головка, М. Євсюкова, В. Муранова, М. Рошка, О. Старчук, Я. Торчило, Г. Христова, О. Шаповалова, Д. Яіцька, Е. Яхязеде.

Результати.

Насильству немає виправдання, домашньому тим більше. Це не сімейна справа, не спосіб виховання, не специфічний прояв любові. Це злочин, про нього треба заявляти, бо може бути запізно. Статистика вражає – кожна третя родина в Україні зустрічається з насильством. Від 1 до 3 мільйонів дітей щороку стають його свідками чи жертвами. Наслідки цього – крім фізичних, глибокі душевні травми, які не загоїти ніколи. Ситуація загострилась у зв'язку з карантинном, коли кривдники і жертви вимушено опинились у закритому просторі. За минулий рік кількість звернень з приводу насильства зросла більш ніж наполовину. З них 86 % надійшли від жінок, 12 % від чоловіків і 2 % – від дітей («Генпрокурор оголосила...»).

З метою додержання гарантій із захисту прав та інтересів осіб, які постраждали від домашнього насильства, а також забезпечення належного реагування на випадки такого насильства, надання допомоги постраждалим особам, створення умов для реалізації кожною дитиною права на зростання у безпечному сімейному оточенні 21 вересня 2020 р. було прийнято Указ Президента України «Про невідкладні заходи із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства».

Що стосується законодавчого врегулювання питання домашнього насильства, то основним закон є Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» прийнятий 7 грудня 2017 р.

Окрім того, у 2017 р. Кримінальний кодекс України було доповнено

ст. 126-1 Домашнє насильство, згідно якої домашнє насильство – це умисне систематичне вчинення фізичного, психологічного або економічного насильства щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах, що призводить до фізичних або психологічних страждань, розладів здоров'я, втрати працездатності, емоційної залежності або погіршення якості життя потерпілої особи.

Таким чином, з доповнення Кримінального кодексу України вказаною статтею для кривдників наступає кримінальна відповідальність, а не тільки адміністративна, як це передбачає ст. 173-2 КУпАП.

Загалом за минулий рік за ст. 126-1 Кримінального кодексу України засуджено 778 осіб.

У 2020 р. органами прокуратури запроваджено більш тісну взаємодію прокурорів з громадськими організаціями, які опікуються питаннями протидії гендерній нерівності і домашньому насильству («Генпрокурор оголосила...»).

Кримінальна відповідальність за домашнє насильство – відносно нова норма нашого законодавства. Вказана норма кримінального законодавства наближає Україну до ратифікації Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами («Генпрокурор оголосила...»).

У пункті першому частини першої статті першої Закону наведено поняття домашнього насильства, а саме – діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах

місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь.

Відповідно до п. 5 ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 7 грудня 2017 р. (далі – Закон) запобігання домашньому насильству – система заходів, що здійснюються органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, а також громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, та спрямовані на підвищення рівня обізнаності суспільства щодо форм, причин і наслідків домашнього насильства, формування нетерпимого ставлення до насильницької моделі поведінки у приватних стосунках, небайдужого ставлення до постраждалих осіб, насамперед до постраждалих дітей, викорінення дискримінаційних уявлень про соціальні ролі та обов'язки жінок і чоловіків, а також будь-яких звичаїв і традицій, що на них ґрунтуються. Протидія домашньому насильству визначена у п. 12 цієї статті як: система заходів, що здійснюються органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, а також громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, які перебувають в Україні на

законних підставах, та спрямовані на припинення домашнього насильства, надання допомоги та захисту постраждалій особі, відшкодування їй завданої шкоди, а також на належне розслідування випадків домашнього насильства, притягнення до відповідальності кривдників та зміну їхньої поведінки.

Основні засади діяльності спрямованої на запобігання та протидію домашньому насильству, визначені ст. 4 Закону, до яких відносяться: 1) гарантування постраждалим особам безпеки та основоположних прав і свобод людини і громадянина, зокрема права на життя, свободу та особисту недоторканість, на повагу до приватного та сімейного життя, на справедливий суд, на правову допомогу, з урахуванням практики Європейського суду з прав людини; 2) належна увага до кожного факту домашнього насильства під час здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 3) врахування непропорційного впливу домашнього насильства на жінок і чоловіків, дітей та дорослих, дотримання принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків під час здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 4) визнання суспільної небезпеки домашнього насильства та забезпечення нетерпимого ставлення до будь-яких проявів домашнього насильства; 5) повага та неупереджене і небайдуже ставлення до постраждалих осіб з боку суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, забезпечення пріоритетності прав, законних інтересів та безпеки постраждалих осіб під час здійснення заходів у сфері запобігання та протидії до-

машньому насильству; 6) конфіденційність інформації про постраждалих осіб та осіб, які повідомили про вчинення домашнього насильства; 7) добровільність отримання допомоги постраждалими особами, крім дітей та недієздатних осіб; 8) врахування особливих потреб та інтересів постраждалих осіб, зокрема осіб з інвалідністю, вагітних жінок, дітей, недієздатних осіб, осіб похилого віку; 9) ефективна взаємодія суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, з громадськими об'єднаннями, неурядовими організаціями, засобами масової інформації та іншими заінтересованими особами.

Державна політика у сфері запобігання та протидії домашньому насильству спрямована на забезпечення комплексного інтегрованого підходу до подолання домашнього насильства, надання всебічної допомоги постраждалим особам та утвердження ненасильницького характеру приватних стосунків (ст. 5 Закону).

З аналізу ст. 6 Закону можна дійти висновку, яке місце займає прокуратура в системі суб'єктів, що здійснюють заходи із запобігання та протидії домашньому насильству. Так, у ч. 1 зазначеної статті виділено наступні категорії суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству: 1) спеціально уповноважені органи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 2) інші органи та установи, на які покладаються функції зі здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 3) загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб; 4) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які пере-

бувають в Україні на законних підставах. Відповідно до п. 7 ч. 3 ст. 6 Закону прокуратура поряд із службою у справах дітей, уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України, органами управління освітою, навчальними закладами, установами та організаціями системи освіти, органами охорони здоров'я, установами та закладами охорони здоров'я, центрами з надання безоплатної вторинної правової допомоги, судами, уповноваженими органами з питань пробації належить до інших органів та установ, на які покладаються функції із здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Аналізуючи вищевикладене, можна прийти до висновку, що у Законі не передбачено особливих прав та повноважень органів прокуратури під час здійснення службової діяльності, пов'язаної із запобіганням та протидією домашньому насильству.

Отже, діяльність прокуратури у сфері запобігання та протидії насильства може проводитись під час виконання прокурорами основних функцій своєї діяльності, до яких згідно ст. 131-1 Конституції України відносяться підтримання публічного обвинувачення в суді; організацію і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку визначених законом.

Таким чином, зважаючи на вимоги ст. 131-1 Конституції України та положення Закону України «Про запобігання та протидію домашньо-

му насильству», роль прокуратури у запобіганні та протидії домашньому насильству має бути визначена з урахуванням цих норм, а також заходів запобігання домашньому насильству, передбачених у ч. 1 ст. 19 Закону, та спеціальних заходів із протидії домашньому насильству, вказаних у ст. 24 Закону.

Проте, на нашу думку, така юридична невизначеність ролі прокуратури у протидії та запобіганні домашнього насильства позбавляє цей орган належного функціонування у цій сфері.

З метою забезпечення належної організації діяльності органів прокуратури з питань захисту інтересів дітей та протидії насильству, керуючись ст. 9 Закону України «Про прокуратуру» Генеральним прокурор І. Венедіктовою було прийнято Наказ від 4 листопада 2020 р. «Про особливості виконання функцій прокуратури з питань захисту інтересів дітей та протидії насильству».

Цим наказом визначено наступні методи діяльності органів прокуратури у сфері запобігання домашнього насильства, а саме: комплексно використовувати функції прокуратури щодо організації і процесуального керівництва досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до вимог закону інших питань під час кримінального провадження, нагляду за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку, підтримання публічного обвинувачення в суді, представництва інтересів держави в суді в порядку, передбаченому законом, нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з

обмеженням особистої свободи дітей, згідно з вимогами наказів Генерального прокурора з урахуванням особливостей, визначених цим наказом.

Відтак, ми бачимо, що орган прокуратури своїми локальними нормативно-правовими актами може здійснювати заходи щодо запобігання та протидії домашньому насильству.

Так, згідно зі ст. 19 Закону: на виконання завдань із запобігання домашньому насильству суб'єкти, що здійснюють відповідні заходи, забезпечують: 1) вивчення ситуації та збір згрупованих за статтею статистичних даних про факти домашнього насильства; 2) організацію і проведення галузевих та міжгалузевих досліджень стану, причин і передумов поширення домашнього насильства, ефективності законодавства з питань запобігання та протидії домашньому насильству та практики його застосування. 3) організацію і проведення серед населення, у тому числі серед дітей та молоді, інформаційних кампаній щодо запобігання та протидії домашньому насильству, роз'яснення його форм, проявів і наслідків; 4) розроблення та впровадження у навчальних закладах навчальних та виховних програм з питань запобігання та протидії домашньому насильству, у тому числі стосовно дітей; 5) залучення засобів масової інформації до проведення просвітницьких кампаній, спрямованих на виконання завдань із запобігання домашньому насильству, зокрема формування небайдужого ставлення до постраждалих осіб, насамперед постраждалих дітей, усвідомлення необхідності невідкладного повідомлення про випадки домашнього насильства, зокрема до колцентру з питань запобігання та протидії домашньому насильству,

насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей; 6) організації та проведення спільних і спеціалізованих тренінгів та семінарів для фахівців, які працюють у напрямі запобігання та протидії домашньому насильству, а також для працівників правоохоронних органів і суддів.

З огляду на визначення терміна «протидія домашньому насильству», наданого у п. 12 ст. 1 Закону, виділимо відповідні заходи, що утворюють вказаний вид діяльності, до яких законодавець відніс: припинення домашнього насильства; надання допомоги та захисту постраждалий особі; відшкодування постраждалий особі завданої шкоди; належне розслідування випадків домашнього насильства; притягнення до відповідальності кривдників; зміну поведінки кривдників.

До спеціальних заходів з протидії домашньому насильству відповідно до ст. 24 Закону належать: 1) терміновий заборонний припис стосовно кривдника. Відповідно до ч. 1 ст. 25 Закону терміновий заборонний припис виноситься кривднику у разі існування безпосередньої загрози життю чи здоров'ю постраждалої особи з метою негайного припинення домашнього насильства, недопущення його продовження чи повторного вчинення. Зазначену дію виконують уповноважені підрозділи органів Національної поліції України; 2) обмежувальний припис стосовно кривдника. Згідно зі ст. 26 Закону обмежувальний припис видається судом на строк від одного до шести місяців за заявою про призначення обмежувального припису стосовно кривдника.

Протягом минулого 2020 р. в ЄРДР загалом зареєстровано близько

3 тисяч таких правопорушень, майже 2000 з них направлені до суду з обвинувальними актами. Торік вчинено злочини, пов'язані з насильством в сім'ї щодо 199 дітей.

У 2020 р. було створені дев'ять шелтерів – це притулки для постраждалих від домашнього насильства. На цей рік передбачено 275 млн грн для розширення мережі служб підтримки постраждалих. За ці кошти утримуватимуть наявні притулки та денні центри, створюватимуть нові та збільшать кількість мобільних бригад соціально-психологічної допомоги («Генпрокурор оголосила...»).

Таким чином, органи прокуратури розуміючи всю складність ситуації, яка склалася у цій сфері роблять свій вклад у запобігання та протидію домашньому насильству.

Проаналізувавши норми діючого законодавства можна прийти до висновку, що обсяг наданих прокуратурі повноважень із запобігання та протидії домашньому насильству поза сферою кримінальної юстиції є недостатнім і не дає змоги ефективно виконувати службову діяльність на цьому напрямі. На підставі вивчення законодавчих актів зроблено висновки про нівелювання ролі прокурора в запобіганні та протидії домашньому насильству поза сферою кримінальної юстиції, що, безперечно, зумовлює потребу в розширенні повноважень прокуратури, необхідності розробки та наділення органів прокуратури на законодавчому рівні повноваженнями, не формально, а реально спрямованими на включення в діяльність щодо запобігання та протидії домашньому насильству не лише у сфері кримінальної юстиції, а й поза цією сферою, які треба передбачити у Законі України «Про за-

побігання та протидію домашньому насильству». Завдання прокурорів – ефективно представляти публічне обвинувачення в судах у таких справах.

Висновки і перспективи.

У сучасних умовах роль прокурора в запобіганні та протидії домашньому насильству поза сферою кримінальної юстиції не є значною, що абсолютно не відповідає міжнародній практиці та потребам суспільства. Наявність більшого обсягу повноважень поза сферою кримінальної юстиції, дієвого механізму взаємодії з іншими суб'єктами запобігання та протидії домашньому насильству надала б прокурору можливість більш ефективно реагувати на суспільно небезпечні діяння, запобігати та протидіяти їм. З огляду на цю обставину вбачається за необхідне розробити та наділити на законодавчому рівні органи прокуратури повноваженнями, не формально, а реально спрямованими на включення в діяльність щодо запобігання та протидії домашньому насильству не лише у сфері кримінальної юстиції, а й поза цією сферою, передбачивши їх у Законі України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

хисту прав осіб, які постраждали від такого насильства: Указ Президента України від 21.09.2020 р. № 398/2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/398/2020#Text> (дата звернення: 23.11.2021 р.).

3. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19> (дата звернення: 24.11.2021 р.).
4. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 25.11.2021р.).
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення: 25.11.2021 р.).
6. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 22.11.2021 р.).
7. Про особливості виконання функцій прокуратури з питань захисту інтересів дітей та протидії насильству: Наказ Генерального прокурора від 04.11.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0509905-20> (дата звернення: 23.11.2021 р.).

Список використаних джерел

1. Генпрокурор оголосила протидію домашньому насильству пріоритетом роботи прокуратури на 2021 р. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/news?_m=publications&_c=view&_t=rec&id=292798 (дата звернення: 22.11.2021 р.).
2. Про невідкладні заходи із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, за-

References

1. Henprokuror oholosyla protydiuu domashnomu nasylliu priorytetom roboty prokuratury na 2021 r. Available at: <https://www.gp.gov.ua/ua/news> (in Ukrainian).
2. Pro nevidkladni zakhody iz zapobihannia ta protydii domashnomu nasylstvu, nasylstvu za oznakoii staty, zakhystu prav osib, yaki postrazhdaly vid takoho nasylstva: Ukaz Prezdydenta Ukrainy vid 21.09.2020 №

- 398/2020. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/398/2020#Text> (in Ukrainian).
3. Pro zapobihannia ta protydiuu domashnomu nasytstvu: Zakon Ukrainy vid 07.12.2017 № 2229-VIII. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19> (in Ukrainian).
4. Kryminalnyi kodeks Ukrainy: Zakon vid 05.04.2001 № 2341-III. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (in Ukrainian).
5. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia vid 07.12.1984. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (in Ukrainian).
6. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254k/96-VR. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (in Ukrainian).
7. Pro osoblyvosti vykonannya funktsiy prokuratury z pytan' zakhystu interesiv ditey ta protydyiy nasytstvu: Nakaz Heneral'noho prokurora vid 04.11.2020. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0509905-20> (in Ukrainian).
-

O.S. Yara & N.A. Stasiuk (2021). PROBLEMATIC ISSUES OF PREVENTION AND COUNTERACTION TO DOMESTIC VIOLENCE BY THE PROSECUTOR'S OFFICE.

Law. Human. Environment, 12(4): 125-133

<https://doi.org/10.31548/law2021.04.016>

Summary. *In today's reality, the issue of combating and preventing domestic violence is extremely important, as a large number of women and children are victims of such violence, although there are cases of domestic violence against men as well. In this paper, the issue of the role of the prosecutor's office in preventing and combating domestic violence was considered. The problems of legislative regulation of prosecutorial activity in the system of prevention and counteraction to domestic violence are also studied. In the process of writing the paper, the method of analysis and synthesis, empirical method and method of comparison were used. And, indeed, it is rightly noted in the topic of this article that this is still a problem. First of all, due to the fact that the current legislation does not clearly regulate what actions prosecutors can prevent or counteract domestic violence, as their powers include direct procedural support of such criminal cases, ie after such violence has already occurred.*

In our opinion, in order for the prosecutor's office to be able to effectively prevent and combat domestic violence, we propose to amend Article 131-1 of the Constitution of Ukraine, which defines the functions of the prosecutor's office in general and the prosecutor in particular. It is appropriate to supplement this article with a part that would give the prosecutor's office the right to take preventive measures to prevent and combat domestic violence. The research conducted in this paper can form the basis of legislative activity in the adoption of amendments to legislation governing the legal relationship in the field of preventing and combating domestic violence.

Keywords: *prosecutor's office, prosecutor, prosecutor's office, domestic violence, violence against women, violence against children, prevention of violence, counteraction to violence*
